

796 post Aug. 10. proficere faciat ad augmentum mentis meae et profectum salutis vestrae, ad exaltationem multorum, quatinus plurimi vestris bonis exemplis erudiantur atque ad vitam vobiscum^a mereantur venire sempiternam.

Haec, rogo, cartula melius scribatur¹, et tecum pergat, tecum maneat, et sepius vice linguae paternae tecum loquatur, fili mi, fili karissime et fili in Christo desiderantissime. 5

Omnipotens Deus in sua magna pietate vos ad exaltationem sanctae suae ecclesiae multis feliciter annis in hac praesenti^b vita proficere faciat, et in futura^c gloriam tibi aeternam concedere dignetur.

115.

Alcvinus Eanbaldum II archiepiscopum Eboracensem rogat, ut superiorem epistolam suam saepe in manusumat. Hortatur, ut bonos consiliarios adhibeat. 10

796 post Aug. 10.

Codd. H fol. 29–30, A 1 p. 63–64 n. 41^a.*

Edd. F 170, J 73. — Migne col. 233.

VENERANDAE^b DIGNITATIS ET DULCISSIMAE CARITATIS FILIO SIMEONI^{c 2} SUMMO SACERDOTI^d 15
ALBINUS PRAESENTIS PROSPERITATIS ET PERPETUAE BEATITUDINIS IN CHRISTO SALUTEM.

Multa mihi fiducia est in fide vestra et multa laus in bonitate vestra, et magnum desiderium, ut proficias de die in diem in caritate Christi, in conversatione relegiosae vitae, et in conspectu Dei in sanctorum gloria meritorum; de quibus saepius sanctitatem tuam litteris meis ammonere curavi. Et^e sicut — Dei gratia donante meque 20 teneros erudiente annos — ad hunc^f feliciter celsissimae^g dignitatis^h perductus es gradumⁱ, ita toto cordis mei affectu opto Deumque deprecor, ut semper te in anteriora Philipp. 3, 13. extendas cum apostolo, donec pervenias ad sublimem perpetuae beatitudinis coronam.

In tantumque^k praesens tuas implevi precibus aures et absens oculos apicibus paginarum mearum, ut^l modo nihil novi invenire valeo, quod transactae^m sedulitatis 25 meae devotioni possit superaugeri; nisi ut dictaⁿ paternae pietatis vigilantia recorderis animo, et^o scripta piae ammonitionis³ saepius relegere studeas. In quibus vero si quid minus meae dilectionis stilo exaratum invenias, non meae culpa est voluntatis, sed obliviosus ignorantiae error, cui tamen fas est ignosci^p, dum voluntas prumpta est in eo, quod habet et agnoscit. Atque utinam vestrae beatitudinis tam prona sit 30 devotio ad perficiendam^q scriptae ammonitionis seriem, quam mea gaudens est ad monendum caritas.

Hoc tantum^r unum mihi in hac cartula ammonere ratum videbatur, quatenus animi tui nobilitatem, quam in te optime sciebam, et sanctae fidei integritatem, quam habere ad omnes solebas, nullis amicorum consiliis, nulla saecularium ambitione 35 desideriorum corrumpi vel inmutari^s permittas. Non omnis amicus consiliarius esse Cf. Eccli. 6, 6. poterit, dicente scriptura: 'Amici tibi sint multi, consiliarius autem unus'. Noli tuam

^a) nobiscum A. ^b) praesentia S. ^c) futuro A 2.

115. ^a) Lemma: Epistola Albini ad Symeonem sacerdotem A 1*. ^b) Verandae H.
^c) Simeone H. ^d) sacerdote H. ^e) et scripsit J. pro ut H, A 1*. ^f) adhuc H; ad hoc A 1*; 40
hunc corr. J. ^g) saepissime H. ^h) dignatis A 1*. ⁱ) gaudium A 1*. ^k) Interimque A 1*
pro In — que. ^l) Et A*. ^m) transacta — devotione H, A 1*. ⁿ) dicta corr. in dicta H. ^o) Ideo
et A 1*. ^p) agnosci H. ^q) perficiendū H. ^r) tamen A 1*. ^s) inmutare H; immutare A 1*.

1) Cf. p. 100. 165. 166. 174. 2) Eanbaldo II archiepiscopo Eboracensi; v. ep. 232 infra.
3) ep. 114 supra p. 167.